

Пам'яті Олега Максимовича Адаменко

In memory of Oleh Maksymovych Adamenko

АДАМЕНКО Олег Максимович (23. 11. 1935, с. Воловиця Комарівського, нині Ніжинського р-ну Чернігівської обл. – 09. 04. 2023, Івано-Франківськ) – український вчений, геолог, еколог. Доктор геолого-мінералогічних наук (1973), професор (1974), завідувач кафедри теоретичних основ геології (1974-84), проректор (1978-83) Івано-Франківського інституту нафти і газу; у 1988-2007 – завідувач, 2007-2023 – професор кафедри екології, директор НДІ екобезпеки і природних ресурсів. Кавалер ордена «За заслуги» 3-го ступеня (2007). Заслужений діяч науки і техніки України (2015). Досліджував питання четвертинної геології, геоморфології, геотектоніки, охорони довкілля. Проводив експедиційні дослідження у Карпатах, на Поділлі і Поліссі, у Причорномор'ї і в Криму, в долинах рік Тиси, Прута і Дністра, а також у Румунії, Польщі, Угорщині, Словаччині, Чехії, Сербії, Хорватії, Словенії, Боснії і Герцеговині та Німеччині.

9 квітня 2023 року завершив свій земний шлях Олег Максимович Адаменко. Наукове життя вченого є прикладом постійного пошуку істини, захоплюючого дослідження еволюції природи і розвитку суспільства, інтеграції найновіших досягнень природничих наук. За словами самого вченого, він завжди прагнув з'єднати, систематизувати свої набутки в єдине поняття, виявити закономірності у випадковостях – як у своїй улюбленій фаховій галузі – геології, так і в історії людства, яка в цілому тісно пов'язана з природними умовами. Мабуть не випадково, що один з найголовніших напрямів досліджень О. М. Адаменка, який він розвивав впродовж всього життя, пов'язаний з вивченням річок. Як сам розповідав, ще з дитинства був зачарований красою рідної Десни і мріяв пізнати як народжується, розвивається і живе Ріка. Потім побував на всіх великих ріках Євразії, але й оселившись на Прикарпатті у межиріччі двох Бистриць, почувався добре і затишно – ділився в інтерв'ю газеті «Галичина»: «Та й Дністер надихає на творчість. Ця ріка, яка несе свої води від польських Бескидів і до Чорного моря, та її проблеми і сьогодні для мене є одним з головних наукових зацікавлень...». Такими були мрії професора Адаменка. Велику увагу Олег Максимович приділяв природоохоронній та заповідній справі, дослідженню і популяризації геологічних пам'яток. Численні його праці присвячені вивченню грязевого вулкану Старуні, ідеї створення тут геопарку на основі реконструкції палеогеографічних умов часів мамонтів і носорогів.

У вивченні природничих наук О. М. Адаменко вбачав великі можливості для успішного розвитку держави. Як науковець він робив все для того, щоб українська наука творила міцний фундамент для багатой держави і її людей. Як педагог – щиро ділився своїми знаннями не тільки у підручниках і наукових публікаціях, але й в науково-популярних творах, виховуючи любов до пізнання Землі як рідної домівки.

Редколегія журналу «Фізична географія та геоморфологія» глибоко шанує пам'ять про Олега Максимовича, члена редколегії, з яким було цікаво і легко працювати. Його життєві риси – неймовірна творча енергія, любов до науки, самодисципліна, його неперевершені наукові здобутки завжди йшли поруч з інтелігентністю, добротою, чуйністю. Віримо, що всі його добрі справи матимуть достойне продовження у колі нащадків, друзів, колег та учнів.